

En kannaa kaunaa enkä kaipaa tänne koskaan

Kun äiti kuolee, lähden viimein kaupunkiin
En muista niitä, jotka nyt mua hieroo paskaan
Jos laitan silmät kiinni, nousen taivaisiin
Ne huutaa raivoissaan: "Ei, mies ei toimi noin!"
Kauneus kai loukkaa niitä, minkä sille voin
Ja ruumistani täällä vaikka pilkataan
Sieluuni koskea ei voi milloinkaan

Vaatteeni, joille irvailten ihmiset nauraa
Ja höyhenpuuhka, jota nyt niin halveksitaan
Tarvitsee siellä vielä lisää kimaltavaa
Tai muuten hukun massaan monenkirjavaan
Eivätkä ruuhkaan juutu perheautot vain
Vaan linja-autot, limusiinit rinnakkain
Joskus voin mennä vuorille vain katsomaan
Alhaalla illoin hehkuvaa maisemaa

En niele tuskaa, vaan shamppanjaa virtanaan
Verhoudun paljetteihin päästä varpaisiin
Minä tunnen kaikki
Ja tietenkkin minut tunnetaan
Valokeila aina osuu tähden askeliin
Ei pilkkaa suut
Ei nouse sormi yksikään

En enää pelkää
Etten ketään löydäkään
Ja linnun lailla kerran nousen korkeimpaan
Ruumiini vanki koskaan en ollutkaan

Hmm..